

Hòa Bình là kết quả của Công Lý và Tình Liên Đới
(Is 32,17; Gc 3,18; Srs 39)

<http://www.conggiaovietnam.net>
conggiaovietnam@gmail.com

oOo

ĐÁ OI! CÓ ĐAU KHÔNG?

Buổi chiều 20/3, trước ngày khai mạc triển lãm mỹ thuật về đề tài “Sự Sống” (triển lãm từ ngày 21/03 đến ngày 27/03, tại sân nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp Sài Gòn, 38 Kỳ Đồng Quận 3), tôi ra thăm xem công việc chuẩn bị đến đâu rồi. Một cảnh tượng không biết nên cười hay khóc, Bùi Thị Thắm (một trong các tác giả) mắt đỏ hoe ngồi bệt xuống đất bên cạnh tác phẩm “nghệ thuật sắp đặt” của mình cười ngất, chung quanh là bạn bè cũng không dấu được những nụ cười ngất ngây, hỏi ra mới biết có người bị “lừa”, khi đến thăm gặp cảnh sau cùng của công đoạn thực hiện tác phẩm “Đá ơi! Có đau không?”. Thắm đã phải bôi màu đỏ vào hai bàn chân mình rồi bước lên những phiến đá đã sắp đặt, làm thành tác phẩm “Đá ơi! Có đau không?”, người xem tưởng Thắm bị chảy máu thật vội vàng can thiệp định đưa đi bệnh viện. Thắm và bạn bè không ngờ có người bị “lừa” nên vuột cười, nhưng cảm xúc về một nỗi đau của nhân sinh vẫn còn đọng trên đôi mắt người nghệ sĩ, mắt Thắm ứa lệ.

Đã có những lời đồng cảm được ghi trong lưu bút của cuộc triển lãm, một nỗi đau buốt trong trái tim của những con người biết đau, một nỗi quay quắt về một tình trạng tội ác

ngày ngày diễn ra âm thầm nhưng vô cùng mãnh liệt trên quê hương đất nước thân yêu này, tệt nạn nạo phá thai làm băng hoại nhiều thế hệ. Sở dĩ tôi nói nhiều thế hệ vì hậu quả của nó không chỉ dừng lại nơi bản thân người phá thai (người mẹ hay người cha của thai nhi), nhưng trong tương quan với mọi thành viên của gia đình các đương sự (sự can thiệp của gia đình dẫn đến tội ác), tương quan với mọi thành phần trong xã hội (sự cộng tác của những con người y tế và dịch vụ), và di lụy của nó cho cuộc đời của những con người tham gia vào tội ác này (nạn nhân cũng như người hành động).

Phá thai không chỉ giết chết mạng sống một con người (thai nhi), không chỉ tàn phá cơ thể một người nữ (thai phụ), không chỉ chấn thương tâm lý cho cả hai (cha và mẹ thai nhi), họ bị dẫn dắt suốt đời về hình ảnh thai nhi bị phá, không chỉ đánh mất sự hưởng thụ của đời sống tinh thần, nhưng điều kinh khủng là làm họ mất khả năng yêu thương. Đứa con là kết quả của sự yêu thương, là một mối tương quan nhân sinh không thể chia cắt, nay đứt bỏ nghĩa là kết thúc, không còn khả năng yêu thương và không còn khả năng thiết lập các mối quan hệ khác nữa. Chúng tôi đã được gặp rất nhiều phụ nữ sau phá thai, họ bị tổn thương đời sống yêu thương cùng tột, họ mất khả năng làm người đến độ cùng quẫn, chúng tôi kinh nghiệm một điều là chỉ có Chúa Giê-su Ki-tô, đến với Ngài, Ngài sẽ chữa lành và phục hồi tâm linh cho họ.

“Mọi người đều có quyền sống. Không ai được phép tước đoạt sự sống của người khác, từ khi thành thai đến khi chết. Nhà nước có nhiệm vụ bảo vệ sự sống con người. Mọi người đều có quyền bảo vệ sự sống của mình.” Đó là lời đề nghị số 3 trong mục thứ nhất, Quyền con người thuộc bản “Nhận định và góp ý bản dự thảo hiến pháp” của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (01/03/2013). Lời nhận định và lên tiếng đanh thép của các

Giám mục Việt Nam lan tỏa như ánh sáng chiếu soi vào đêm đen u tối, chấm dứt dư luận xấu về những thái độ hèn nhát, nhập nhằng, thỏa hiệp. Tôi nhớ lại những ngày tổ chức Đại Hội Dân Chúa tại Sài Gòn (11/2010), sau một ngày làm việc, một nữ bác sĩ đến từ Pleiku gặp tôi bày tỏ nỗi uất ức của chị, trong cuộc họp tổ chị phát biểu về tệ nạn phá thai và đề nghị Đại Hội Dân Chúa lên tiếng, nhưng người tổ trưởng và tổ phó bác bỏ ý kiến của chị và cho rằng “nhạy cảm” không nên đề cập đến (hai ông “tổ” này là linh mục), chị buồn và nói với tôi “có lẽ các cha là đàn ông nên không thấy cái đau của phụ nữ”, tôi chia sẻ với chị “không phải cái gì đúng cũng đều được chấp nhận, chị phải kiên nhẫn, cầu nguyện và đợi chờ, chờ cái đúng có được thời gian”. Nghe nói trong cuộc họp khoáng đại cuối Đại Hội, chị cũng tranh được micro phone để lên tiếng về tội ác này. Hôm nay đọc bản “Nhận định và góp ý dự thảo hiến pháp” của Hội Đồng Giám Mục Việt nam, tôi chưa có cơ hội gặp chị để chia sẻ, chắc chị vui lắm.

Trong hơn sáu mươi tác phẩm được trưng bày tại cuộc triển lãm “Sự Sống”, tôi chú ý đến hai bức tranh chì màu đề tên tác giả là: Các em thiếu nhi lớp năng khiếu nghệ thuật “Chân Tín”. Cả hai bức diễn tả nét hồn nhiên trong sáng của trẻ thơ, tác phẩm do chính các em thực hiện. Hỏi ra tôi được biết, một họa sĩ trẻ đã mở lớp năng khiếu hội họa cho các em thiếu nhi (nhỏ nhất 3 tuổi, lớn nhất 13 tuổi), lớp đó lấy tên Cha già Chân Tín, dcct. Lý do lấy tên ngài đặt cho lớp năng khiếu, tác giả nói “Con nhận được nơi Cha già tinh thần bảo vệ quyền sống của con người”.

Có những giờ phút vắng lặng của cuộc triển lãm, người ta bắt gặp những tâm hồn tinh lặng trầm lắng bên tác phẩm “Đá ơi! Có đau không?”, có lời thì thầm nào đó trong hơi gió, ẩn sâu trong đáy lòng, “Quả tim ơi! Có đau không?”.

Cám ơn Thẩm và các bạn.

Lm. Vĩnh Sang, dect.
23/03/2013

Kính thưa Quý vị, đặc biệt các bạn trẻ,

Trong số những người thân của chúng ta. Không phải tất cả đều đã có máy điện toán (vi tính) hoặc có dùng E-mail, hoặc đã có thể nhận được những tài liệu này.... Vì vậy, xin hãy ủng hộ chúng tôi bằng cách phổ biến tài liệu này bằng E-mail hoặc in ra, photocopy và gửi cho người thân của Quý vị. Đặc biệt xin gửi cho những ai chưa có sử dụng internet.

Xin chân thành cảm ơn
[*conggiaovietnam@gmail.com*](mailto:conggiaovietnam@gmail.com)
[*http://www.conggiaovietnam.net*](http://www.conggiaovietnam.net)

Nguồn: Internet E-mail by conggiaovietnam@gmail.com chuyển

Đăng ngày Thứ Tư, March 27, 2012
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND/SĐND, QL-VNCH